

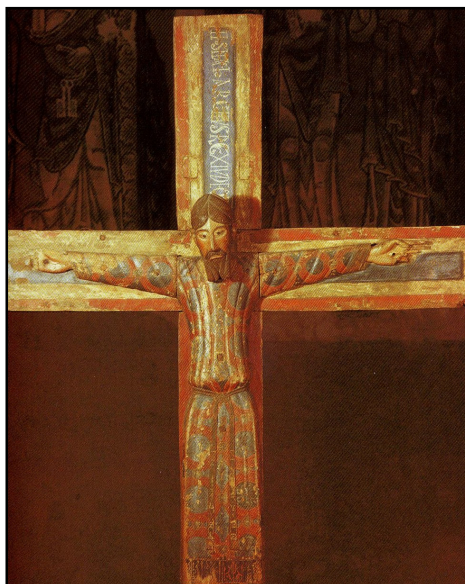
Farní listy III/2007

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

1. dubna – Květná neděle

Náklady na toto číslo Farních listů činí 10,- Kč. Děkujeme

Duchovní slovo

Koncem desátého století způsobil nemalou nevoli krucifix arcibiskupa Gera, který se dodnes nachází v katedrále v Kolíně nad Rýnem. Příčinou onoho skandálu bylo znázornění ukřižovaného Krista se... zavřenými očima. Mnozí totiž neviděli na kříži Spasitele světa, Vítěze nad smrtí, ale jen „homo mortuus“, čili „mrtvého člověka“.

Marc Chagall, židovský malíř a mystik studující Bibli, namaloval v roce 1938 obraz „Bílé ukřižování“. V době, kdy Evropa přihlížela narůstajícímu antisemitismu, Chagall maluje ukřižovaného

jako židovského mučedníka – jeho bedra zahaluje židovská modlitební šala. Nad Kristem, v rohu obrazu, najdeme hořící synagógu, dole dav utíkajících Židů; dole zničené židovské město a skupinu revolucionářů s rudým praporem. Úplně nahoře lamentující Židé vznášející se ve vzduchu – možná duše zemřelých. Ale to nejpodstatnější se nachází pod křížem: je tam židovský svícen *menora* a vedle něj opřený o kříž bílý žebřík. Podle tradice *menora* měla být vždy rozsvícena v jeruzalémském chrámě – je tedy symbolem Boží svatosti a na tomto obraze poukazuje na Ježíšovu svatost. V Jakubově snu (Gn 28,12) žebřík spojoval nebi se zemí, a na jeho vrcholu stál Bůh. U Chagalla žebřík vede směrem vzhůru k Ježíši, kterého umučené tělo je ponořené do bílého světla. Cesta do nebe vede skrze Ježíše Krista – takové vyznání víry můžeme najít v obraze umělce, který přece nebyl křesťan.

Mathias Grunewald zhotovil v XVI. st. oltář pro kapli při nemocnici pro nevléčitelně nemocné v Isenheimu. Na jedné oltářní desce realisticky namaloval umučeného Ježíše, z jehož ran teče krev a celé jeho tělo je plné vředů. Nelze na něm najít nic krásného. Ale na druhé oltářní desce, odhalované každou neděli, vidíme Krista vzkříšeného, na jehož těle už není stopa po ranách a vředech. Každý malomocný, jehož tělo u ostatních budilo odpor, viděl nejdříve svého Spasitele, který je mu tak blízký a tak podobný. Viděl Božího Syna opuštěného, zraněného, trpícího, umučeného a nakonec mrtvého. Věděl zároveň, že až se otevře oltář, uvidí téhož Krista ve slávě, plného krásy, vítěze nade vši bolestí, nade vším ponížením – Vítěze nad smrtí. A v tom mohl spatřit i svou naději.

Začíná Svatý týden. Pár dnů velice intenzivního prožívání tajemství naší spásy. Setkání s Kristem radostně vítaným v Jeruzalémě, následně odsouzeným, bičovaným, nesoucím kříž a na kříži umírajícím. Čeká nás tiché bdění u jeho hrobu a radost zjištění, že hrob je prázdný, protože On vstal z mrtvých.

Jaký Kristův obraz bychom byli schopni za tyto dny nakreslit. Jak vypadá naše vyznání víry?

P. Miroslaw Gierga

Milí čtenáři,

stojíme na prahu velikonočních svátků, již za čtyři dny si začneme znovu připomínat poslední Ježíšovu večeři, následně pak události v Getsemanské zahradě, zatčení Ježíše díky Jidášově zradě, soud před židovskou veleradou, předvedení před Heroda, soud u Piláta, bičování, odsouzení k ukřižování, přípravu na ukřižování, Ježíšovu smrt. Vše toto je již dnes obsahem pašijí, s nimiž se jako každý rok setkáváme při bohoslužbách Květné neděle. Letos ale zazní pašije v kostele i mimo bohoslužbu – dnes večer v arciděkanském kostele od 19.30 hodin budeme mít díky Čerchovanu, Musice Tusté a sólistům možnost zaposlouchat se do Janových pašijí v díle G.F.Händela.

Novinkou letošních Velikonoc je, že budeme moci poprvé sledovat v češtině přímé přenosy obradů Svatého týdne z Vatikánu a to prostřednictvím TV Noe – nejdříve ve čtvrtek od 9.30 svěcení olejů a poté od 17.30 mši svatou. Velkopáteční obrady začínají ve atikáně v 17.00 hodin, od 21.15 bude následovat přenos křížové cesty. Sobotní velikonoční vigílie je na programu od 22.00 hodin a nedělní bohoslužba k oslavě Vzkříšení Páně začíná na Svatopetrském náměstí v půl jedenácté.

To, co není novinkou, ale pomalu už tradicí, je premiéra dvou jednoaktovek domažlických ochotníků s názvem Bitva na Kozinovo poli o domažlický ležák a Klárko, uklid' ten svinčák, která stejně jako loni i letos připadla na Velký pátek, takže když půjdete večer do kaple na rozjímání k Božímu hrobu, tak se nenechte zaskočit náměstím plným aut.

Požehnané Velikonoce

Petr Vondraš